

Τα μέσα ενημέρωσης έδωσαν την δέουσα προσοχή στο 14ο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας. Ιδρυθείσα στις 4 Οκτωβρίου του 1974, ήταν το όχημα του Κωνσταντίνου Καραμανλή με το οποίο κατήλθε στον Ελληνικό πολιτικό στίβο μετά τα έντεκα χρόνια αυτοεξορίας του στο Παρίσι. Ως ηγέτης της Ν.Δ. κέρδισε δυο εκλογικές αναμετρήσεις πρωταγωνιστώντας στο προσκήνιο της πολιτικής σκηνής τα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης.

Απρίλιο του 1977 πραγματοποιήθηκε το προσυνέδριο του κόμματος στη Χαλκιδική όπου συζητήθηκαν προτάσεις για το καταστατικό και τους κανονισμούς λειτουργίας των κομματικών οργανώσεων. Στην ομιλία του Ο Κ. Καραμανλής είχε τονίσει:

«Τα κόμματα για να εκπληρώσουν την αποστολή τους πρέπει: Πρώτον, να έχουν σαφή ιδεολογία και σταθερό προσανατολισμό. Δεύτερον, να κατέχονται από υψηλό αίσθημα ευθύνης. Τρίτον, να είναι δημοκρατικά οργανωμένα».

Δυο χρόνια αργότερα και αφού η Ν.Δ. είχε κερδίσει με 42 % και τη δεύτερη μεταπολιτευτική εκλογική μάχη λαμβάνει χώρα το πρώτο συνέδριο της, όπου προβάλλεται ότι είναι το πρώτο συνέδριο ελληνικού κόμματος του οποίου οι σύνεδροι είναι αιρετοί από τα μέλη. Αποψη, πάντως, που το Κ.Κ.Ε. αμφισβητεί.

Μιλώντας για αμφισβητήσεις όμως, σε εκείνο το πρώτο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας εκδηλώθηκε η «κίνηση της Βόλβης», που αφορούσε τον τρόπο λειτουργίας του κομματικού μηχανισμού και ζητούσε βαθιές αλλαγές στον τρόπο λήψης αποφάσεων. Εννοείται ότι δεν αμφισβητήθηκε η ηγεσία του ιδρυτή, καθώς εγκρίθηκαν ομόφωνα οι ιδεολογικές αρχές τις

οποίες εισηγήθηκε.

Επί της ουσίας τίθεται και ο ιδεολογικός μπούσουλας, ορίζοντας την Ν.Δ. ως «*κόμμα του ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού που αναγνωρίζει την ελευθερία της αγοράς με ρυθμιστική, ωστόσο, παρέμβαση του κράτους για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης*».

Σαράντα τρία χρόνια μετά, θα είχε ενδιαφέρον να κατανοήσουμε αν οι προσκείμενοι στην Ν.Δ. του Κ. Καραμανλή, βρίσκουν κοινά σημεία με την σημερινή Ν.Δ. και κατά πόσο τηρούνται, εν τοις πράγμασι, τόσο οι παραινέσεις του ιδρυτή, όσο και οι ιδεολογικές αρχές της.